

Bir Adem İ Beşerim

— maydurmus · 20 Aralık 2014

Bir Adem-i Beşerim

Ne diye sorarsınız neciyim nereliyim
Ben ki yedi bölgeyi seksen bir yöreliyim

Ne diye harlarsınız küllenmiş alevimi
Kime ne ki neyim ben sünni mi alevi mi

Ne sağım var ne solum bildiğiniz merkezim
Alnımda adam yazar kâh Lazım kâh Çerkezim

Kim vatana göz dikse suratına tükürdüm
Ben sizden fazlaca Türk sizden fazlaca Kürdüm

İster bir kaçık sayın isterseniz delirdi
Zaten beni tanıyan biraz tuhaf bilirdi

Sayın ki İsmail'im kurban diye sunulan
Sayın ki bir Yusuf'um kör kuyuya konulan

Sayın ki sahabe'yim sayın ki bir havari
Ya Uhudda bir okçu ya Mohaçta süvari

Sayın ki hiç kimseyim sayın ki bir cahilim
Oysa iman aşkıyla yananlara dahilim

İşte sırf bu sebepten Kerbela'ya yürüdüm
Susuzluktan ölürken kuşlar kadar hürüdüm

Çünkü ben bende buldum en sırlı alameti
Ve Eyyup'tan öğrendim sabırdan selameti

Yunus'un dergahında sevgi dolu demliğim
O yüzden aşk bilmeze yabancısıdır kimliğim

Mevlana'yla ruh bulup her dem sema dönerim
Sıradan birisiyim şiiirdir tek hünerim

Her yangında üşüyüp her çığda pişen benim
Bir Ebabil vurulsa toprağa düşen benim

Yiğit Anadoluyum tanır beni işgaller
Ve beni anımsatır destanımsı eşkaller

En son direnişimi Urumçi'de bıraktım
Oysa ki bir Gazze'ydim Suriye'ydim Irak'tım

Ben bir işçi babanın nasırlı elleriyim
Yahut dul bir kadının yorgun hayalleriyim

Nerde bir ölüm olsa kahrı bana dokunur
Her selanın ardından benim adım okunur

Beni yarından değil dünden ezelden sorun
Bir hece şiiirinden yahut gazelden sorun

"Ol" dedi yaratıldım o gün Kalu bela da
Merhabam ezandaydı elvedam bir selada

Bende herkes gibiyim bir adem-i beşerim
Levh-i Mahfuz da saklı an gelince göçerim

Boşverin bilinmesin adım sanım vesair
Kimi bir meczup desin kimi "kitapsız şair"

Mutlu Aydurmuş